N:r 1. ÅRG. 28. 5 JANUARI 1923. PREN.-PRIS 2: 25.

ANSVARIG UTGIVARE OCH REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.

Dagar komma, dagar gå.

Bön vid årsskiftet.

Dagar komma, dagar gå.
Herre Jesu, värdes giva,
Att det korn, som här vi så,
Till en härlig skörd må bliva
I de evigt sällas hem,
Helgonens Jerusalem!

Dagar komma, dagar gå.
Jesu, ännu vill du giva
Dina trogna nåd att få
Helt med dig sig införliva
Och med helig Andes tukt
Bära rik och härlig frukt!

Dagar komma, dagar gå.
Jesu, vid ditt kärlekshjärta
Låt av nåd oss tillflykt få
Med vår oro, nöd och smärta!
Ingen fiende då skall
Kunna bringa oss på fall.

Dagar komma, dagar gå.
Herre Jesu, för din pina
Låt oss himlamålet nå
Och få räknas bland de dina
I de evigt sällas hem,
Helgonens Jerusalem!

(Ur "För sabbatsstunder" av K. W. S.)

Med detta nummer följer som särskild bilaga »Upplysningar om Svenska Missionen i Kina till vägledning i förbön.»

Ett välsignelserikt nytt år

tillönskas hjärtligt alla Sinims Lands läsare och vänner. »Ty ett barn varder oss fött, och en son bliver oss given, och på hans skuldror skall herradömet vila; och hans namn skall vara Underbar i råd, Väldig Gud, Evig Fader, Fridsfurste.» Jes. 6:9.

NU- OCH NOGNÅDENS LIV OCH FEM ONDA LIV.

Av f. kyrkoherden N. P. Wetterlund.

»Nu är frälsningens dag» (2 Kor. 6: 2). Det är *nu*-nåden.
»Min nåd är dig nog» (2 Kor. 12: 9). Det är *nog*-nåden.

Nu- och nognådens liv är »det eviga livet i Kristus Jesus, vår Herre» (Rom. 6: 23). Ingen har frambragt det, icke ens Gud. Det eviga livet frambringas aldrig, skapas aldrig. Det fanns av evighet i Fadren, och han gav det åt Sonen (Joh. 5: 26), och han giver det åt oss i Sonen. Det är Guds största gåva. Ty det är gåvan av hans eget oskapade liv, som »allena har odödlighet i sig» (1 Tim. 6: 16). — Kristus hade blott att inleva (inkarnera) det eviga livet i människogestalt ända intill sin egen fullkomning i döden (Ebr. 5: 9). Och vi ha blott att inleva hans liv i oss, såsom han säger: »Den som äter mitt kött och dricker mitt blod, han har evigt liv» (Joh. 6: 54).

Gåvan av det eviga, det oskapade livet är det enda i himmel och på jord, som lyfter oss upp över det skapade och ställer oss med Lammet på Sions berg (Upp. 14: 1—5). Där stodo de heliga Ebreer. De »hade kommit till Sions berg och den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem, och till änglar i mångtusental och till en högtidsskara och församling av förstfödda, som äro uppskrivna i himmelen, och till Gud... och till medlaren Jesus», som är Lammet på Sions berg (Ebr. 12: 22—24).

På denna höga himmelshöjd står evighetsmänniskan i sin ande redan i tiden. Märk det! Och kom ihåg det! I ditt väsens kärna lever du högt över jorden, världen och tiden, lever i den himmelska staden hos Gud bland otaliga änglar och helgon. Det känner du ofta, särskilt i de digra evighetsstunder, då du är inbjuden att fira högtid med »högtidsskaran» däruppe. Då får du jubla ditt evighetsjubel tillsammans med helgonen i höjden; och det får du trots synd och brist, som du, likt Johannes, »har» och aldrig blir kvitt i tiden (1 Joh. 1: 8).

..Jubla upp dig oavlåtligt i den himmelska staden! Älska in dig i Gud och Lammet på Sions berg! Då brista så lätt trossarna alla, som hindrande binda vid skapelsevärlden härnere, och din farkost stävar stadigt ut i stormigt hav mot landet det sälla i fjärran blå.

Fröjda upp dig oavlåtligt i detta himmelskt höga, i detta som är ditt, livsgåvan den oändliga och eviga, i vilken ditt »nedanefter» löses upp som dimmor i solen, och du sjunker tillbedjande ned i barnasinnets saliga intet.

Däruppe i den evigt friska bergsregionen hos Gud och Lammet trivs icke synden. Där torkar den ut och dör bort, mera på 10 minuter än i 10 års stretkamp härnere.

*

Alltså, lev nu- och nognådens eviga liv med Lammet på Sions berg! Och vad är detta eviga liv? Naturligtvis det, vari Guds eviga rike består, nämligen: »rättfärdighet och

frid och glädje i den helige Ande» (Rom. 14: 17). Eller, det eviga livet är de två budens kärlek (Luk. 10: 27), det största av allt i himmel och på jord. Lev det, och fly alla onda liv! Se här fem sådana:

I. Bakom-livet.

Ingen ängslig oro för den synd du begått, det misstag du gjort, det tillfälle du försumat! Ty nognåden »minns» ingen synd (Ebr. 10: 17). Lev i den, och allt där bakom är avklippt och glömt!

Lev ej i det goda du gjort, ty då lever du dig ut ur nåden! Tillräkna dig icke sådana verk, ty då inräknas du icke i nådens rike!

Nognåden är nog och tar ingen fyllnad av människoverk. Den är fullkomlig och tål intet tillägg av mänsklig förtjänst. Kompletteras kan aldrig det eviga livet. »Riket är tillrett från världens begynnelse», och tillredes aldrig av människohand (Matt. 25: 34). Släpp fariseen i grund. Ingen och intet skadar som han.

II. Framför-livet.

Ingen oro för den dag, som ej kommit och som kanske aldrig kommer! Kommer den, så har nognåden nog för densamma.

Bygg ej in din själ i luftslott! Jordbind den icke i framtidsväsen! Fängsla den icke i lycksökeri! Fly fantasispektaklet!

Du behöver icke sådant. Ty din tro är nognådstron, som är den födda tron (1 Joh. 5: 4). Genom den äro Gud, himmel och evighet födda i dig. Så har du nog. Denna tro förer med sig »allt vad till liv och gudaktighet hörer» (2 Petr. 1: 3). Där har du nog. Ja, den förer med sig hela din framtid just sådan i ve och sådan i väl, som Gud dig av evighet berett. Låt det vara nog!

III. Styltlivet.

Intet uppstyltat och självgjort väsen! Intet högspänt liv på diktade höjder! Ingen pösig och prålig fromhet! Sådant är såpbubbleliv.

Stå fattig i anden, då Gud gör dig sådan, och spela icke rik! Var hellre svag med förödmjukelse än »stark» med förhävelse!

Låt nognåden vara dig nog, även då dess kraft blott »vilar över dig» (2 Kor. 12: 9) och nedgjuter blott en liten droppe uti dig! (Då vill den pånyttfödda själen återgå till ofödd och ha en hjälphand med. Akta dig för den!) Men då den lilla droppen är dig nog, så att du är stilla och nöjd med densamma mitt i lidandets och svaghetens »brännande hetta, hunger och törst» (jfr Upp. 7: 16), då är du mogen för den värld, som ej vattnas med droppar, utan med livets flod från Guds och Lammets tron (22: 1).

IV. Lättlivet.

Fly det andliga lättlivet, det »kristliga» fladdret, den fördärvliga leken på sanningens yta, det ihåliga talet om, men icke ur Kristus, det välmenande mångahanda och myckna, som snuddar vid allt och har ingen livsbehållning av något! Hellre litet och väl än mycket och illa! — Fly ock den förgiftande läran om nåden, som ormlikt slingrar utanpå och ald-

rig förer in i nådens frälsande lagväsen — andelagsväsendet (Rom. 8: 2) — till seger över synd och död.

Hur mången härlig morgonnåd slarvas ej bort före frukost! Och så blir dagen ett fladderliv, som sår i köttet till förgängelsens skörd.

Sänk in dig oavlåtligt i nunådens digra evighetsnu! Blott i detta nu nu, finns nykterhet mot allt slags själarus. Blott i detta evigt levande livsnu inne i Gud och Lammet sättes damm mot natursjälens alla fladderflöden. Sådana utströmma jämt ur massor av »kallade» och hindra dem från att bliva »utvalda» d. ä. uttagna ur mörkväldet och insatta i Son-riket (Kol. 1: 13). Av hundra kallade blir kanske icke mer än en utvald d. ä. en som gjort sin »kallelse fast» genom liv i de 7 heliga tros-tingen. Dessa ting äro dygd, förståndighet, återhållsamhet, tålamod, gudaktighet, brödrakärlek och allmännelig kärlek (2 Petr. 1: 5—11). — På nu-nådens nu hänger liv och död, tid och evighet.

V. Tunglivet.

I vår natursjäl ligger någonting svart och tungt. Kallom det »den svarta klumpen». Den är det syndiga tungsinnet och svårmodet. Får det råda, då tynger det ned oss i svarta och farliga djup, där vi bli så svarta och förvända, att vi se allting svart och förvänt. Och så tynga vi ned våra medmänniskor, särskilt de våra, och bli en plåga för dem.

För alla tungsinta (och särskilt för dem, vilkas »svarta klump» är till en stor del ett arv från tungsinta förfäder) har nognåden en »hiss». Den sänker sig ned till dem och lyfter dem upp på berget i den levande Gudens stad. Men de sjunka kanske åter ned och återigen ned. Och då går »hissen» åter och åter ned och lyfter dem upp, tills klumpen försvunnit för evigt.

Men aktom oss! Där bor ock i vår natursjäl ett sataniskt motstånd och ett djävulskt okynne, som ofta icke vill släppa sin »klump», utan nästan älskar och ruvar densamma som fågeln sin unge. Då kan »klumpen» bliva oborttaglig. Och då går »hissen» aldrig mer ned. — Fly, fly tunglivet i tid, medan hissen går!

*

Alltså: Säll den människa, som så släppt upp sig för nu- och nognådens eviga liv och så släppt till sig åt detta liv, att hon i varje nu inandas den Evige, i varje nu går eller står, sitter eller ligger i den Evige, i varje nu talar eller tiger, gör eller låter i den Evige, i varje nu lever den Eviges liv! Och detta både får och kan hon göra trots all den synd och brist, som hon »har» i varje nu. Ty i varje nu renar nunåden bort all synd och brist, och det långt utöver vår bön och tanke. Amen.

»Saliga äro de människor som i dig hava sin starkhet, de vilkas håg står till dina vägar. När de vandra genom tåredalen göra de den rik på källor, och höstregnet höljer den med välsignelser. De gå från kraft till kraft; så träda de fram inför Gud på Sion.» Ps. 84: 7—8.

Vid årsskiftet.

»Jesus Kristus är densamme i går och i dag, så ock i evighet.» Ebr. 13:8.

Oändligt allvarsfylld är tiden när vi gå över tröskeln till det nya året. Mäktigt griper den känslan alla vakande och bedjande att tiden är sjuk och den slagna mänsklighetens sår långt ifrån läkta. Ingalunda synes det som om i och med världskrigets slut det svåraste vägstycket passerats. »Freden ger oss mer bekymmer än kriget», klagade en av världens mäktigaste statsmän, nu störtad. Under själva julhelgen anno 1922 har Europa befunnit sig vid branten av en avgrund. Mänsklig statskonst och makt står vanmäktig inför lösningen av även enkla och klara spörsmål. En ande av lögn, självhävdelse och grym egoism dominerar alltfort och lamslår allt sunt och ädelt handlande.

Hungersnödens svarta vålnad reser åter sitt hemska huvud. I Ryssland hotar den 8 miljoner olyckliga med sin kvalfulla död. Vissa områden av det arma, sönderslitna Kina, som ej hunnit hämta sig efter den svåra hungersnöden 1920—21, stå åter inför svältdödens alla fasor. Lämningarna av det olyckliga armeniska folket, och de kristna minoriteterna inom muhammedanismens råmärken stå inför en nattsvart framtid. Hemlighetsfullhetens slöja drages allt tätare till över vad som sker i dessa bygder. Men vi kunna vara förvissade om, att mycket oskyldigt blod ropar från dessa hemsökta gamla bibelländer. Även bland själva kärnan av den gamla kristenhetens folk går döden långsamt och smygande fram; genom undernäring, ekonomisk misär och hopplöshet uttömmes dag för dag mycket av dess värdefullaste kraft. »För att nu måla vår tid vore icke ens Uppenbarelsebokens färger för grälla», lästes på ledareplats i en stor svensk tidning.

I en sådan tid som denna är det som världsmissionen kämpar sin väldiga strid.

Skola dess kämpar i stridslinjen månne finna det stöd i de kristna hemländerna, som är av nöden? Väldigare än någonsin äro nu problemen. Ofattbart stora äro de möjligheter, som erbjuda sig.

Visserligen är även de stora världsmissionsfältens politiska himmel molntäckt. I Kina råder en obeskrivlig laglöshet och anarki. I Indien jäser det som kanske aldrig förr; likaså i Afrika. Ut över de icke kristna folken ha de moderna västerländska idéerna strömmat; vid sidan av den kristna missionen komma alla andra strömningar från de vita folken, materialism och modern otro, mammonsdyrkan och militarism, industrialism, modern arbetarrörelse och bolsjevism.

Men den andliga horisonten är ljus. På ett sätt som saknar motstycke i hela kyrkans historia lyssna och mottaga folken budskapet om Jesus Kristus. Det finns många jämförelsepunkter mellan folkvärlden i stort nu och det gamla romerska riket strax före Constantin. En framstående kännare har t. ex. sagt, att kristendomen står starkare i Kina nu, än den gjorde i det romerska riket vid nämnda tidpunkt.

Inför det allvarliga prov missionen och dess vänner säkerligen gå till mötes är det gott att stanna inför det gamla, evigt nya ordet om Jesus Kristus, som är densamme i går och i dag, så ock i evighet. Han lovade sina lärjungar, då han bjöd dem gå ut, att han skulle vara med dem alla dagar intill tidens ände. Då är ju segern given, om än kämpaskaran är ringa och svag. Icke med makt och icke med kraft men genom Herrens Ande skall segern vinnas.

Inför Jesus Kristus få vi böja oss med all vår synd och nöd, på honom få vi kasta alla våra omsorger och bördor. Han skall aldrig svika i trofasthet.

N. H—n.

Hjalmar Andersson.

Åter har en av missionens varma, uppoffrande vänner — missionär få vi kalla honom, ty han var en Herrens utsände — *Hjalmar Andersson* fått hembud. Broder A. hade mycket av den andliga brytningstidens värme och liv. Den »första kärlekens» omisskännliga glöd utmärkte alltjämt denne trogne Herrens tjänare, som gick fram i ödmjuk försakelse och tro, sällan så skådad nu för tiden.

Den personliga maningen till avgörelse för Herren och till vandring i hans fotspår var det, som framför allt utmärkte hans gärning. Han har ock fått vittna om sin Herre i flera länder. Stora vidder av Förenta staterna har han genomvandrat för att nå svenskar med evangelium, så personligt riktat som möjligt. I Ryssland tjänade han evangelii sak ganska mycket det sista tiotalet av år före kriget. Han fick ock lida för Herrens skull. Flera gånger fängslad, blev han dock förskonad från förvisning till Sibirien, fastän han ofta hade anledning att frukta därför.

Åtskilligt av sitt livs upplevelser har han nedtecknat. Dessa anteckningar innehålla säkert mycket av intresse.

Och nu kallades vår vän hem till jul. Hembudet kom på visst sätt oväntat. Då vi på senhösten fingo den stora glädjen att besöka honom i hans tillfälliga hem i Vånga, Östergötland, hade han blivit mycket stärkt under vistelsen hos vänner, som i kärlek mottagit och vårdat honom.

Att denne varme bibelvän fått blicken öppnad för hednamissionens stora betydelse var ju att vänta. Särskilt tänkte han på den stora uppgiften att giva evangelium åt Kinas millioner. Till det verkets befrämjande på olika områden gav han sina medel.

»Den trogne såningsmannen kommer ej tomhänt hem», skrev den vän, som meddelade om uppbrottet. Vi tro ock, att välsignelsen av hans förbön här icke skall upphöra med hemflyttningen. Hans förtroende och kärlek har varit som en stor skatt. Och så ha vi kvar ett ljust och heligt minne, som bär och stärker — allt »för blodets skull», ord så ofta hörda i hans böner. Vi tacka Gud för det nådens verk, han utfört i och genom denne dyrbare broder.

Gust. A. Österberg.

Från redaktion och expedition.

Från fältet.

De brev från fältet, som finnas införda i detta nummer, giva en högst realistisk bild av det allvarliga läget just nu. Vi hänvisa till dem.

Fru Hildur Anderson meddelar i enskilt brev, att general Wu-Pei-fu avlägsnat den kristne generalen Feng från militärguvernörsposten över Honan och sänt honom till Peking. Det är avundsjukan, som här spelat in. Feng var så oerhört älskad av alla, att folket anställde stora demonstrationer och som en man yrkade på att få ha honom kvar. Men då Feng är en fridens man, och ej ville strida om makten, böjde han sig. Det sägs att han i hemlighet, förklädd lämnade staden för

hagelstenar stora som duvägg,

vilka föllo och bildade ett lager, en fot djupt. En gammal man och flera kreatur dödades därvid. På ett stort område stodo träden efter hagelskuren fullkomligt avlövade. Men de livgivande regnen uteblevo. Österut och västerut var det bättre, men ett brett bälte i riktning från norr till söder tvärs över Mienchi-Loning var och förblev torrt. Skulle det åter bli ett nödår? Att möta ett nytt sådant så snart efter 1920—21 års stora hungersnöd tycktes bli omöjligt. Förgäves spejade man mot himlen; stego några skyar upp, skingrades de snart av vinden — och hoppet med dem.

Under denna tid av värme och allmän oro samlades ett fyrtiotal kristna till

bibelstudium

i Mienchih den 2—9 juli. Det var äldste Chin-Hsing-teo och undertecknad, som hjälptes åt att leda studiet och göra det så praktiskt som möjligt för det dagliga livets behov. En god ande rådde och stor mottaglighet tycktes förefinnas. Längre fram på sommaren sökte äldste Chin ensam att samla de troende omkring Guds ord på olika platser inom distriktet. Torkan gjorde, att folket hade gott om tid, och allvarsläget drev hjärtana att mera söka Herren. Var det ej Han, som sagt: »Damm och stoft skall vara det regn Herren giver åt ditt land...»?

Men de mörka framtidsutsikterna gjorde också, att antalet

rövare

hastigt växte till. Ej nog med att den avsatte provinsguvernören från en svårtillgänglig plats ledde några tusental av sina soldater att i *stor* skala plundra och härja: tre tusen av dem kommo en gång i augusti mot Loning för att intaga staden, men tillbakaslagna därifrån marscherade de mot Shanchow och Lingpao, där stor förödelse åstadkoms, och många hundra personer fingo gå i fångenskap, tills de kunde utlösas med dryga lösensummor. Även *smärre* rövarband växte upp i dessa torkans tider såsom eljes svampar under regnperioder och höll folket i skräck genom att stjäla den ene eller den andre av en familjs medlemmar och begära oskälig lösen. Kunde ej sådan erläggas, medförde det i regel

döden för fången.

En av våra kristna, bosatt i närheten av Loning, blev sålunda skjuten till döds, enär familjen ej kunde lösa ut honom.

Att på ljusa dagen färdas mellan Mienchih och Loning är även osäkert. En från provinshuvudstaden av regeringen utsänd kommissarie skulle från Mienchih resa till Loning och medförde två beväpnade soldater såsom eskort. Gevären blevo av rövarna tagna ifrån soldaterna, och kommissarien blev kvarhållen, tills lösen kunde erläggas. Detta osäkerhetstillstånd har hindrat våra evangelister i deras arbete, och själv har jag ej kunnat, såsom jag beräknat, tillbringa september månad med

besök i kristna hem,

belägna på längre avstånd från missionsstationen. Jag har fått nöja mig med att besöka våra församlingsmedlemmar, som bo närmast Mienchih stad och i bergsbygden norr därom uppemot Gula floden. I trakten närmast Mienchih ha sinnena lugnats något, sedan vi i september fått en förläggning av både infanteri, kavalleri och artilleri i staden.

Huru oroliga människorna där voro före militärens ankomst, torde framgå av följande lilla drag. En afton vid elvatiden väcktes jag av portvakten och en av de ledande männen i samhället, en silversmed vilken är granne till oss och dessutom djupt gripen av evangelii sanning.

»Stig upp och gå ut till Iang-chuang för natten», sade de. — Sagda plats är en by, belägen fem kilometer norr om staden. — »Hela östra förstaden är på benen, ty det har kommit telefonbud från nästa järnvägsstation, att en skara rövare äro där, och de väntas komma hit i natt.»

»Ja, men det är ej lätt att mitt i natten gå och väcka upp folket i en by och bedja om nattherberge», invände jag. »Tänk, vad de skola bli rädda.»

»Ja, det är ju sant», sade silversmeden. »Men kom då över till mitt hus och var där, så skall jag släppa ut er en bakväg, om rövarna komma.»

»Tack för vänligheten. Men då är det ju lika lätt för mig att gå ut genom vår egen bakport», menade jag. »Jag skall plocka ihop mina tillhörigheter, så att jag är färdig, om det gäller.»

»Ja, det är kanske lika bra. Ingen sover här en blund i natt i alla fall. Händer något, skola vi komma och säga till er.»

»Tack, det var bra vänligt.»

Och så packade jag ihop en låda, som gömdes i fodret på gethusloftet. Därefter gick jag åter till vila, halvklädd, sov i ro, hela natten.

Den bakport, som åsyftades, är belägen på

en nyförvärvad gård

omedelbart intill missionsstationen. Vi äro innerligt tacksamma, att vi i juli kunnat få köpa sagda egendom — cirka ett tusen dollars äro dock lånade ur andra kassor — och sålunda fått vår trånga missionsstation något utvidgad. Hade vi råd, behövdes *väl* ytterligare en gård. För ett tjugutal år sedan försäkrade ägaren till den köpta gården, att utlänningarna *aldrig* skulle komma i besittning av den. Men vi ha ofta bedit Herren giva oss den, då den mycket väl behövts. Ägaren är nu gammal och grå; stämningen mot utlänningarna har mycket förändrats; sondottern har fått gå i missionens flickskola. Sonen rökte opium och måste skaffa pengar för att kunna inlösa det hus han själv bebor; torkan och gräshoppornas härjningar gjorde utsikterna för den närmaste framtiden mörk, och allt samverkade till att föra frågan till en lycklig lösning.

Just nu nämndes

gräshopporna.

Dessa ha nästan fullständigt förstört höstskörden ovan jorden; rotfrukterna ha slagit fel på grund av torkan. Det sagda gäller ett område runt om Mienchih stad med tjugu kilometers diameter. Då intet regn kommit, har också sådden för nästa majskörd omöjliggjorts ej blott på sagda område utan utöver hela distriktet. Folket ser med bävan mot framtiden, och snart nog får det åter se hungersnöden i ansiktet, då de få smulorna i hemmet gått åt. Intet under att även de, som frukta Herren, ha satts på ett hårt prov.

Här som på många andra platser har

koleran

krävt en mängd offer. I de fall då familjeförsörjaren ryckts undan sina anhöriga, kännes också denna farsot såsom ett gissel, även om ett människoliv eljest ej anses mycket värt.

Ett synligt resultat av ovannämnda nöd är, att all sparsamhet måste iakttagas i hemmen och barnen ha ej kunnat sändas till

missionens skolor.

Av de cirka sjuttio elever, som under våren bevistade distriktets skolor, har blott ett dussin kunnat komma åter i höst, och flera av dessa få mer eller mindre understöd av undertecknad. Att hjälpa alla dem, som äro värda att hjälpas, kräver emellertid så stora summor, att det ej kunnat realiseras.

Allvarsorden i femte Moseboks 28 kap. se vi nu — mutatis mutandis — förverkligade härute. »Förtryck allenast och plundring skall du utstå i all din tid, och ingen skall frälsa dig. Din oxe skall slaktas inför dina ögon, men du skall icke få äta av den. Din åsna skall i din åsyn rövas ifrån dig och icke givas tillbaka åt dig. Dina söner och dina döttrar skola komma i främmande folks våld, och dina ögon skola se det och försmäkta av längtan efter dem beständigt, men du skall icke förmå göra något därvid. Och du skall bliva vanvettig av de ting du skall se för dina ögon.» I stället för oxen är det den vanligare och läckrare grisen, som slaktas och uppätes av rövarhopen inför ägarens ögon. Med hot om att bränna huset och döda de gamla, tvingar sagda hop sonen att gå med såsom en av dem, och sonhustrun bortföres och säljes på annat håll. Vad vanvettet be-

att det ej skulle bli någon resning eller demonstration. Hittills har Wu's räfst med rövarna varit mycket slapp. Hans soldater ha t. o. m. fått fraternisera med dem och ha sålt ammunition åt dem. En natt bröto de sig in i skolan i östra förstaden togo lärare och eleverna med sig som fångar samt dödade 2 av pojkarna. Wu, som bor i staden, har ej alls synts bry sig om denna sak. Utlänningarna, som bo utanför stadsmurarna, har han rått att flytta in i staden om nätterna.

Över Amerika når oss nu ett meddelande, om det är tillförlitligt är svårt att säga, att general Wu givit befallning åt alla missionärer att utrymma de områden, som äro tillhåll för banditer, enär han bereder sig på att göra ett anfall på dessa.

Missionär Josef Em. Olsson,
som nu på andra året studerar vid Princetons Theol. Seminarium i Amerika, skriver, att han och hans familj befinna sig i allo väl, och att han med mycket gott utbyte deltager i studierna. Kina Inlandsmissionens direktor i Nord-Amerika, Dr. Henry Frost, som själv bor i Princeton, har på det varmaste förordat, att Olsson finge fullfölja de studier han börjat. Då Olsson under studietiden avstår från allt underhåll för sig och sin familj, har saken nu så ordnats, att Olsson får fullfölja dessa studier och samtidigt stå i full gemenskap med oss, som missionär. Efter slutade studier hoppas Olsson få ägna sig åt en bibellärares uppgift på vårt fält. Södra distriktet av Sveriges K. F. U. M., som åtagit sig Olssons underhåll, kommer att välja en annan representant, troligen missionär Beinhoff.

Sinims Land
går nu in i sitt 28:e år. För att tillmötesgå även dem, som gärna önska att tidningen utkomme 2 ggr i månaden, har red. beslutat gå en medelväg. Under årets 3 första och 3 sista månader skall den alltså komma ut 2 ggr, omkring d. 5 i varje månad i 16-sidigt format och omkr. d. 20 i 8-sidigt. Många, som med intresse och iver följa missionen, ha betonat att »en god vän ej kan komma för ofta». »Vännen» kommer alltså nu 18 ggr i stället för 14, som var utlovat i prenumerationsanmälan, men priset blir detsamma. Vi hoppas att detta skall gagna den sak vi tjäna och giva vår tidning än flera vänner.

Det står prenumerantsamlare fritt att rekvirera tidningen antingen genom närmaste postkontor eller direkt från exp. Då tidningen rekvireras direkt genom posten blir ju besväret mindre för våra vänner, som samla prenumeranter, ävensom för oss på exp. Vi ha därför ordnat det så, att även vid prenumeration å posten provision kan erhållas. Det står emellertid var en fritt att härvidlag handla, som han finner lämpligast. Vi mottaga med största tacksamhet all den hjälp som gives oss för att få tidningen spridd.

S. M. K:s bönemöten i Stockholm
taga åter sin början d. 16 jan. kl. 7 e. m. i Betesdakyrkan och d. 19 jan. kl. 7 e. m. i S:t Görans kyrka samt fortgå sedan varje vecka på respektive platser dessa dagar och tider.

Från onämnd givare
har missionen fått mottaga tvenne svenska statens premieobligationer av år 1918, vilket härmed tacksamt erkännes.

BREVAVDELNINGEN

»Herren har sin väg i storm och oväder.»
Nahum 1: 3.

Var det regnigt, ruskigt och kallt i Sverige under juli—september kvartalet detta år, var det rakt motsatta förhållandet rådande på S. M. K:s fält i Honan. Termometern visade under hettiden närmare + 40° C. i skuggan på väl skyddade platser, och annorstädes stundom mera än + 45° C (114° Fahrenheit observerades). Men värst av allt: de sedvanliga regnen uteblevo nästan fullständigt. Och när det en enda gång kom nederbörd i närheten av Mienchih under första veckan i juli, var det först

träffar, ha de ovanligt nervstarka kineserna blivit nervösa, och ledsamt nog brytas stundom även missionärer ned av den oro och spänning, som väntade eller verkliga gräsligheter vid rövaranfallen medför. Läkare ha förklarat tre fall av vansinne bland missionärer, vilka fall kommit till min kännedom, bero på sådan oro. Men under allt detta hålla vi fast vid ordet i Nahum 1: 3: *»Herren har sin väg i storm och oväder»*.

Mienchih den 10 oktober 1922.

Malte Ringberg.

Det nya barnhemmet.

En märkesdag i Sinanhsien.

Det nya barnhemmets invigning.

Många böner hava blivit besvarade och mycken längtan har uppfyllts. Sinanhsien barnhemsverksamhet har fått flytta in i ett stort och rymligt hus. De många skyddslingarna ha hittills måst bo under mycket trånga och ganska osunda förhållanden. Genom den amerikanska tidningen »Christian Herald» ha penningemedel insamlats, så att ett präktigt tvåvåningshus kunnat uppföras. Det nya huset har 12 rymliga rum, två stora salar, två hallar, en rymlig och lång veranda samt balkong, källare och vindsrum. En stor präktig köksbyggnad har även uppförts. I sanning en härlig Herrens gåva för de utkastade och utstötta barnen.

Den 29 okt. 1922 invigdes hemmet. Det blev en högtidlighet av mycket ovanligt slag, som tilldrog sig mycken uppmärksamhet. Missionär Ossian Beinhoff, vilken varit verksam både vid insamlandet av medlen och vid husets uppförande, hade vidtagit de nödvändiga anordningarna för invigningshögtidligheterna.

Fröken Maria Pettersson, som i tro och på egen risk börjat detta barnhems-företag, var festföremålet. Redan dagen innan högtidligheterna begynte ankommo prydnader och gåvor i form av textade dukar, väggprydnader, standar och flaggor, somliga av siden, andra av flanell och en och annan av bomullstyg. På själva invigningsdagen kommo ytterligare storartade gåvor, däribland ett par skyltar av trä, å vilka i graverad guldförgylld text den ädla föreståndarinnans barmhärtighetsverk prisades. Men dessa ärebevis fingo ej under tystnad frambäras. Utanför de ämbetsverk, den byrå, förening eller rote, varifrån de kommo, samlades givarna. Under trummors, cymbalers, pipors och andra instruments klingande eller skärande ljud buro de sedan hedersgåvorna högt och synligt för

alla, åtföljda av en stor skara åskådare. Vid framkomsten till Barnhemmet måste föreståndarinnan eller hennes representant, vanligen missionär Beinhoff, komma fram och under högtidliga bugningar mottaga hedersgåvorna.

Kl. 10 f. m. öppnades högtiden i husets nedre sal. Efter avsjungandet av en psalm ledde missionär R. Bergling i bön. Därefter höll missionär Beinhoff ett kort tal, vari han redogjorde för hemmets tillkomst. Han uppmanade de kinesiska gästerna att betrakta arbetet såsom sitt verk, något som gjordes för deras barn och att

Lilla »Lotusblomman».
En av de små i barnhemmet.

känna sig solidariska med företaget samt om möjligt även understödja det med sina gåvor. Missionär Ringberg förklarade därefter hemmet i missionens namn öppnat.

Därefter defilerade skyddslingarna framför de inbjudna gästerna. Det blev en rörande syn, som på alla de närvarande gjorde det djupaste intryck och rörde många till tårar, ty här kommo döva, blinda, halta, stumma, stapplande, gående eller burna av sina vårdarinnor. Somliga enligt order sjungande, andra blygt mumlande, och de små skrikande, men alla fint putsade och välklädda. Det var en syn, som nog ingen av oss snart glömmer. Säkert kommer den att mana många av oss att bedja för verksamheten på ett annat sätt än vi hittills gjort.

Det gjorde ock mitt hjärta gott att se hemmets föreståndarinna erhålla detta erkännande av hela stadens och omgivningens befullmäktigade representanter. Hon förtjänar också detta erkännande. Så gör också Beinhoff för det arbete, han nedlagt för att hemmet skulle komma till stånd.

Att kineserna förstå att uppskatta vad som göres för dem i filantropiskt avseende och även ha behov av att visa sin erkänsla därför, därom var denna fest ett tydligt bevis. Man kunde emellertid ej undgå att göra en jämförelse med det sätt, varpå de värdera det som göres för deras andliga väl.

Måtte snart den dagen komma, då täckelset faller från deras ögon, så att de kunna fatta, vilken oerhörd nåd det är, att Herren sänt dem vittnen i flera tusental, som göra sitt yttersta för att kunna föra dem till sanningens kunskap.

De över 150 barnhemsbarnen här behöva emellertid bliva inneslutna i missionsvännernas förböner och omtanke och för att så måtte ske, ha dessa rader i all hast på resande fot blivit nedskrivna.

På resa i Honan den 30 okt. 1922.

Rob. Bergling.

*

Denna barnhemsverksamhet i Sinanhsien, som nu erhållit detta präktiga hem, och som Gud så rikligt välsignat, börjar omfattas med intresse och kärlek alltmer. Ute vid hemmen på Duvbo har en liten förening bildats, som arbetar för barnhemmet i Sinanhsien. Denna förening, som antagit namnet *Ljusglimten*, har endast åtta medlemmar, vilka utgöras av hembiträdena från de olika hushållen på hemmen vid Duvbo och från ett par grannfamiljer. Föreningen samlas i regel en gång i veckan till symöte. Vid föreningens första försäljning i fjol inflöto ej mindre än 500 kr. och vid försäljningen i år i nov. inkommo 700 kr. För de i fjol inkomna medlen underhöll föreningen sistlidet år 4 barn i Sinanhsien barnhem.

Till denna förening har hemmets föreståndarinna skrivit följande brev:

Kära Ljusglimt!

Det var verkligen värmande och livande då du gjorde ditt inträde här. Nu sändes härmed ett litet fotografi av en liten som räddats av dig, du kära »Glimt». Det är den lille till vänster. Hans far blev rövare och blev sedermera dödad. Hans kristna mor tog sin tillflykt till oss. Den äldre brodern dog, men lille »Kuang-hsing» = Ljus går upp, så är hans namn,

»Ljusglimtens» skyddslingar.
Fr. v. till h.: »Ljus går upp», »Dygd».

kryade på sig. Han och hans mamma ha nu fått ett lyckligt hem i Järnporten. Modern blev gift med vår evangelist där, och gossen fick följa med som son. Den lilla flickan, som står i mitten är Eder skyddsling. Hon är rätt rar. Hette »Siu» som betyder »Förskjuten», men jag har ändrat hennes namn till »Dygd». Den andre lille är en vän och lekkamrat. Se så på kortet med de flera på. Där i mitten, den tredje från vänster, ha ni »Glädje». Hennes både far och mor äro döda och hon kom hit som mycket liten. Hon är mycket söt och rar den lilla. Jag hoppas att ni må få glädje av henne. Den lilla till vänster om henne heter »An-loh» = »Lyckligt landad». Hon var utkastad i Yung-ning och blev upptagen av en norsk syster samt lämnades sedan hit. Dessa fyra har jag räknat som Ljusglimtens barn.

*

Även ute vid Stockholms Stads barnkoloni vid Sättra på Adelsö har ett intresse för barnhemmet i Sinanhsien uppstått, och även därute är en liten krets bildad, som ämnar åtaga sig skyddslingar ute i det fjärran Kina.

Fröken Maria Hultkrantz, som nu hemkommit för att vila, har hela tiden varit fröken Petterssons medhjälparinna och vid hennes sida burit dagens tunga och hetta i barnhemmet. Hon kommer nog gärna att vid sina besök bland missionsvännerna berätta om detta hem.

Framför allt vilja vi innesluta detta betydelsefulla och maktpåliggande arbete i missionsvännernas varma förböner.

Missionstidningen

SINIMS LAND,

28:de årgången,

organ för Svenska Missionen i Kina, redigerad av *Nath. Högman* under medverkan av *Erik Folke* m. fl., utkommer med 18 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, samt missionsnotiser från när och fjärran.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90, 1 månad kr. 0: 65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 3: 25 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 5-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

När mindre än 5 ex. tagas bör prenumeration ske på posten.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.

Redaktionen.

Frivilliga arbetare.

Från arbetet i norra Shensidistriktet meddelar missionär Martin Lindén bl. a. följande:

I samband med våra infödda medhjälpare får jag ej glömma våra frivilliga arbetare, ledarna i de olika kretsarna. De utföra utan tvivel det mesta av arbetet för att sprida evangelium i vårt distrikt, och även en stor del av det pastorala arbetet vilar på dem. De utgöra, synes det mig, ljuspunkter i vårt arbete, och de ha berett mig den största glädjen. Deras uppgift är ingalunda lätt. Många av församlingsmedlemmarna bereda dem och oss missräkning och oro, men ledarna stå troget kvar på sin post utan avlöning och ofta utan tack. Senast nu i oktober, då vi i samband med Hoyangs stormöte hade anordnat Shensi Norra Presbyteries allmänna möte, hade jag tillfälle sammanträffa med många av dem, och att träffa dem är som att träffa kära vänner. Visserligen smärtar det att se huru även en och annan av ledarne, någon som förr alltid var med, nu saknas vid mötena. Det finnes en och annan, som ej är så nitisk som förr, även bland dem, men de flesta utföra sin uppgift troget och uthålligt.

Tacksägelse- och böneämnen.

Tacksägelse och bön vid årsskiftet.
Oroligheterna i Kina, s. 7.
Den stundande svårtiden, s. 8, 9.
Barnhemmet i i Sinanhsien, s. 11.
För de frivilliga arbetarne, s. 14.
För tidningen och dess uppgift.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under december 1922.

Allmänna missionsmedel.

1814.	O. Ö., tackoffer, gm I. A., Norrköping	50: —
1815.	Vånga mfg, koll.	31: 25
1816.	O. E., Vånga, resebidrag	10: —
1817.	Koll. i Grytgöl	40: —
1818.	D:o i Folkeström	13: —
1819.	Resebidrag från Rök	10: 40
1820.	Koll. i Flisby	18: —
1821.	Vid sparbössetömning i Äng	73: 53
1822.	D:o i Tenhult	121: —
1823.	N. mfg, Skärstad	125: —
1824.	V. Höreda mfg, resebidrag	15: —
1825.	Ungdomsfören. i Ulriksdal, resebidrag	10: —
1826.	K. J. till M. Lindéns hemresa	25: —
1827.	Koll. i Björkö	13: 32
1828.	M. C., Björköby, »tackoffer»	100: —
1829.	H. L, Fjäderhult, »gm lilla Maria»	5: —
1830.	L. J., Edderyd	10: —
1831.	J. J., Edderyd	5: —
1832.	L. B., Björköby, resebidrag	10: —
1833.	Vid sparb. tömning i Fredriksdal	78: 01
1834.	Sv. T., Maspelösa, resebidrag	20: —
1836.	Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.	30: —
1837.	»Herrens tionde»	11: —
1838.	H. B., Sthlm	25: —
1839.	M. Ö., Stocksund	100: —
1849.	Ebr. 13: 8.	10: —
1841.	»En kinavän», gm Ch. A., Vadstena	10: —
1843.	Syföreningen i Hall	7: —
1844.	»För en duk», gm E., Frösön	27: 25
1845.	Koll. i Frösön 15/11	27: 75
1846.	Koll. i Slandrom 16/11	3: 50
1847.	»Missionskaffe», Svedja 16/11	30: 10
1848.	D:o i Orrviken 18/11	34: —
1849.	Barnens sparbössor, Orrviken 18/11	25: 50
1850.	Koll. i Orrviken 19/11	60: —
1851.	»Tillägg», Orrviken 19/11	10: —
1852.	Resebidrag från Haraby 19/11	10: —
1853.	Koll. vid Barnmöte i Haraby 20/11	1: 35
1854.	Barnens sparbössor, Bjärmelund, 21/11	15: 80
1855.	Kinagruppens sparbössa, d:o	18: 35
1856.	E. R:s sparbössa	12: 30
1857.	G. L:s sparbössa, Fåker	14: —
1858.	Skucku barnsparbössa	7: 05
1859.	Wigge, sparbössor	41: 06
1860.	Svensta, två sparbössor	46: —
1861.	Svensta, tillägg	4: 75
1862.	Kinaafton i Östersund 24/11	25: —
1863.	Sparb. tömning i Fridsborg 26/11	18: 50
1864.	W., Oviken, sparb. medel gm B. D., Oviken	50: —
1865.	Koll. i Sveaborg, Oviken, 27/11	15: 50
1866.	D:o i Gärdsta 28/11	17: 51
1867.	D:o i Norderön 28/11	21: 55
1868.	Ruts, Eriks och Folkes sparbössor, Norderön, gm L. L.	17: 70
1869.	M. S., Östersund, tillägg	2: 33
1870.	A. F., Sthlm	5: —
1871.	N. J., Sthlm, till E. Sjöströms hemresa	5: —
1872.	C. W., Lund, »tackoffer», gm H. K.	10: —
1873.	E. J., Boden, till J. Aspbergs underhåll	100: —
1874.	»Tackoffer av två vänner», Mark. 6: 41.	75: —
1875.	»Några missionsvänner i Lämnhult»	50: —
1879.	Kristdala mfg	500: —
1880.	Östra och Västra arbetsföreningarna, Jönköping, tredjedelen av höstförsäljningen	250: —
1881.	K. M., Betlehem, gm L. O., Kristinehamn	10: 50
1882.	E. Ö., Fredsberg	10: —
1883.	Simtuna syförening	200: —
1885.	Snarås mfg, Jämserum	50: —
1886.	I. R., sparb.-medel, gm S. S., Delsbo	4: 25
1887.	K. F. U. K:s söndagsskola, Trälleborg, till E. Bergs underhåll	15: —
1888.	S., Tomteboda	15: 50
1890.	Syförening:s för S. M. K., Sthlm, försäljning den 5/12	3,007: 14
1891.	—n, Ps. 81: 11	30: —

1892. Naglarps mfg, att lika fördelas till M. Lindéns och J. Hultqvists underhåll 100: —
1893. Koll. i Eskilskyrkan, Eskilstuna 43: 37
1894. Koll. i Ljungby 137: 51
1895. Kinasyföreningen, Ljungby 300: —
1896. D:o, resebidrag 50: —
1897. Koll. i Hälsingborg, gm J. P. 102: 94
1898. E. L., Hälsingborg, gm J. P. 100: —
1899. Koll. i Råå, gm J. P. 90: —
1900. D:o i K. F. U. M., Hälsingborg, gm J. P. 66: 89
1901. Kinakretsen, Göteborg, resebidrag 50: —
1902. Koll. i Trollhättan, gm A. S. 22: 56
1903. D:o i Åsaka, gm K. A. G. 45: 41
1904. D:o i Caroli kyrka, Borås, gm A. L. 70: 11
1905. D:o i Immanuelskyrkan i Borås, gm A. L. 66: 84
1906. D:o i Vesleykyrkan, gm A. L. 37: 31
1907. Borås-Sjömarkens Kinakrets gm A. L. 165: —
1908. S. L., Borås, gm A. L. 10: —
1909. Onämnd, Borås, gm A. L. 5: —
1910. J. T., Lund, resebidrag 20: —
1911. Resebidrag från Landskrona, gm P. A. W. 25: —
1912. Koll. i Immanuelskyrkan, Trälleborg, gm H. S. 15: 74
1913. Koll. i Klagstorp, gm J. O. 40: —
1914. D:o i Betania, Trälleborg, gm F. O. 44: —
1916. M. E., Sthlm, sparb.-medel 15: 44
1918. Kinagruppen inom K. F. U. K., Göteborg, till Lisa Gustafssons underhåll 500: —
1919. »A. R., Gtbg», till Inez Böllings underhåll, gm K. E. B. 50: —
1920. Hävryds mfg 40: —
1921. »Annie» 10: —
1922. »Kinasyföreningens auktion i Lund 27/11, i Herrens Jesu välsignade namn» 140: —
1923. K. M. A:s pensionsfond till A. Forssbergs underhåll 119: 64
1924. Ekenäs syförening 150: —
1925. O. L., Skövde 25: —
1926. »Tant A.» 5: —
1927. »Ur Guds rika förråd» 10: —
1928. E. N., Skellefteå, »Herrens tionde» 50: —
1929. B. H., Skellefteå, »En nypa mjöl» 20: —
1930. Onämnd, d:o gm N. H—n 5: —
1931. D:o d:o, gm N. H—n 100: —
1932. D:o d:o, gm N. H—n 10: —
1933. I. L:s sista gåva gm S. N., Skellefteå 20: —
1934. S. N., Skellefteå, i st. för blommor på Ida Lundqvists grav 5: —
1939. J. och G. J., Uppsala, »ur sparbössan» 20: —
1940. »I beredda gärningar» 500: —
1941. Syföreningen i Brobacka 950: —
1942. H. S., Stegeborg 15: —
1943. Ledja syförening 100: —
1944. Ledja skolbarns sparbössa 4: 11
1945. Från Missions arbetsfören., Kristianstad 50: —
1946. H. A—s 10: —
1949. Mölarps Öresförening 80: —
1950. Hamrånge Kvinnoförening 50: —
1951. Testamentsmedel after avlidna fröken Ebba Uddenberg, Sthlm 3,000: —
1952. »Efterskörd till försäljningen» 12: —
1953. Karstorps missionsförening 75: —
1955. Tensta mfg, resebidrag 5: —
1956. Gm J. A. H., Åkerby 16: —
1957. O. och C. L., Sala 5: —
1958. F. M., Sala 10: —
1959. Bjurbäcks missionsförsamling 75: —
1960. Sparb.-medel från Bönekretsen i Norrköping 42: —
1961. Värna mfg 80: —
1962. Koll. i Köping 27: 54
1963. Obs.! Sparade tobaksslantar m. m. 30: —
1964. »Herrens tionde» 8: 13
1965. W. P., Norrköping, gm M. K. 12: —
1966. »Ur offerkuvertet» gm M. K. 8: 84
1967. H. G., Göteborg 12: —
1968. H. B., Raus 70: —
1973. Missiousmedel från Vollsele by 1: 75
1975. Koll. i Laxviken 3/12 23: 45
1976. D:o i Laxviken 4/12 15: 50
1977. D. U. F., Laxviken 25: —
1978. Koll. i Dorotea 5/12 15: 50
1979. N. H., Vilhelmina 5: —
1980. Koll. i Muukflohögen 8: 70
1981. D:o i Åre 7: 25
1982. D:o i Stamgärde 2: 99
1983. D:o i Ange barnhem 20: —
1984. Två lappar, Fjällgård, gm G. A., Järpen 3: —
1985. A. J., gm G. A., Järpen 20: —
1986. S. J., gm d:o 10: —
1987. Koll. i Stamgärde gm G. A., Järpen 20: —
1988. M. L., Bornholm 7: 60
1989. G. K., Björköby 25: —
1990. Falköpings syförening 50: —
1991. »Syskonringen på fjället» 20: —
1992. A. N., Kalmar 2: —
1993. För predikoresa till Sättra koloni, Adelsö 25: —
2000. »Rachels sparbössemedel», gm A. A., Nävlinge 15: —
2001. Hännaryds mfg till M. Lindéns underhåll 45: —
2002. Ålaryds mfg 25: —
2003. E. H., Broddetorp 20: —
2004. Ulriksdals ungdomsförening till M. Lindéns hemresa 100: —
2005. K. L., Ekenässjön, till d:o 100: —
2006. Onämnd till d:o gm d:o 200: —
2007. Koll. i Vetlanda 55: —
2008. D:o i Holsby 30: —
2009. D:o i Rösa 5: 44
2010. D:o i Skede 8: 62
2011. D:o i Ekekull 10: 98
2012. Mamrelunds mfg, resebidrag 20: —
2013. Koll. i Naglarp 35: 75
2014. D:o i Näsby 27: 25
2015. D:o i Öster Korsberga 17: 80
2016. D:o i Nye 16: 12
2017. D:o i Ödshult 3: 53
2018. D:o i Eckerda 11: —
2019. D:o i Boda 15: 07
2020. D:o i Mörteryd 16: 80
2021. D:o i Ulriksdal 36: 69
2022. Ulriksdals mfg 10: —
2023. Ekekulls mfg 75: —
2033. Kinakretsen, Göteborg, till E. Gunnardos underhåll 60: —
2034. Stengöls-Spjutsbygds syförening, »Symöfestföreningar» 4: 10
2035. B. F., Genève 100: —
2036. A. S., Norrköping, prov å S. L. 4: 50
2037. E. W., Hälsingborg 30: —
2038. F. G. D., Lundsbrunn, »tackoffer» 40: —
2039. Ryds syförening, Mulseryd 100: —
2040. Säby Arbetsförening 85: —
2041. Mörteryds mfg 50: —
2042. Till J. Aspbergs underh. gm M. Ph. T., Linköping 50: —
2043. Erstorps mfg 15: —
2044. K. S., Hok 17: 50
2045. »Från trenne sparbössor», gm O. S., Sandarne 15: 52
2046. M. R., Växjö 40: —
2049. »Ur sparbössan, av en kinavän» 32: 24
2050. L. F., Hägerstad 18: 75
2052. A. B. L., Medle, »Tackoffer» 25: —
2053. Offerkuvert, Skellefteå 10: —
2054. S. F., Ersmark, sparb. medel 6: 62
2055. A. K., Björkeryd, rab. å H. S. Ö. 28: 12
2056. E. K., Björkeryd, till M. Lindéns hemresa 40: —
2057. Borgens syförening 35: —
2058. »Elina och L.» 40: —
2059. »Efterskörd till försäljningen» 10: —
2060. Kinagruppen inom K. F. U. K., Gtbg, till Lisa Gustafssons hemresa från England 110: —
2061. E. L., Sundsvall, julgåva 50: —
2062. P. P., Gånarp 10: —

2065. Bankeryds Östra mfg 50: —
2066. E. J., Bankeryd 7: 75
2067. »Två vänner, A.-B., och I. W.», till missionärernas underh. 15: —
2068. »N. P. E., Tionde», till d:o 25: —
2069. J. J., Hälsingborg 25: —
2070. J. S., Hakarp, »tackoffer till Gud för svar på bön» 10: —
2071. Styrestads mfg 100: —
2072. E. R., Kneippbaden 25: —
2074. I brevlådan 10: —
2075. Hörle ungdomsförening 75: —
2076. E. E., Falun 70: —
2077. S. B., »tackoffer», gm G. W., Rögie 5:
2078. Händene syförening 100: —
2079. J. S. Händene, gm A. W. 7: —
2080. Högarps mfg 25: —
2081. »Herrens del» 15: —
2082. »Från Tilda och Emma», gm J. S., Karlskrona 7: —
2083. Gurli och Eric, Ekenässjön, till M. Lindéns hemresa 10: —
2084. H. I., Älgarås, resebidrag 15: —
2087. Spölands K. U. F. 100: —
2089. »Ur A. H—ms sparbössa» 25: —
2090. »Onämnd» gm G. G., Uppsala 100: —
2091. Sv. Lär. mfg, till D. Landins underh. 1,000: —
2092. Björköby mfg, sparb. medel 53: —
2093. Missionsmedel från Mora 50: —
2094. E. H., Sthlm 2: 75

Kr. 18,193: 68

Särskilda ändamål.

1835. Onämnd till M. Lindén att anv. efter gottfinnande 5: —
1842. B. S., Överhörsnäs, till Barnhemmet i Sinan 2: 60
1876. J. E. L., Höganäs, till H. Linders verksamhet 15: —
1877. A. G., Malmö för evang. Wei Dienchen och Liao Hsi-kao i Honanfu 250: —
1889. P. E. W., Djursholm, för evang. Sung Hsi-lieu 75: —
1915. Libanons Ynglingaförening till D. Landin för gossen Yang Wen-kwei 50: —
1917. Husaby och Skjelvums mfg från offerfest 26/11 till Barnhemmet i Sinan 50: —
1935. O. A. J., Norrköping, till M. Ringbergs verksamhet 50: —
1948. O. W., Malmö, för inf. evangelist 100: —
1954. Yngl. fören. »Libanons» missionskrets, Göteborg, för evangelist i Hoyang 300: —
1969. Missionsvänner i Tålebo, för evang. Yuen Yüen-seng's underhåll 55: —
1970. A. K., Björkeryd, »del av tionde», till M. Lindén och J. Hultqvist att anv. efter gottfinnande 20: —
1971. S. S., Kiel, till skollärares underhåll i Mienchih 25: —
1972. E. S. D:s söndagsskolklass, Göteborg, till barnhem i Sinan 8: 50
1974. En syförening i Brummerska skolan, till ett barnhem i Kina 100: —
1994. Libanons gossavdelning, Göteborg, till M. Lindén att anv. efter gottf. 50: —
1995. N. L., Djursholm, till M. Ringberg, att anv. efter gottf. 200: —
1996. Sättra syförening, Adelsö, sparb.-medel till Barnhemmet i Sinan 60: 41
1998. Från Sättra Barnkoloni, Adelsö, till Barnhemmet i Sinan 93: 94
1999. Emigrantmissionens ungdf. i Gtbg, till en skolgosses underhåll 50: —
2024. Koll. i Skillingaryd, till inköp av kapellg. i Juicheng 30: 23
2025. D:o i Ystad, missionssalen, till d:o 77: 77
2026. E. A., Vetlanda, till d:o 100: —
2027. E. J., Ekekull, Skede till d:o 10: —
2028. H. L., Vetlanda, till d:o 25: —
2029. O. B. P., Stensjön, till d:o 1: —
2030. K. och E. N., Ystad, till verks. i Juicheng, enl. överenskommelse 25: —
2031. L., Norrköping, till bokspridning i Juicheng 10: —
2032. K. F. U. M:s missionskrets, Gtbg, till D. Landin för K. F. U. M:s-arbetet 40: —
2047. S. T., Maspelösa för evang:s underh. i Honanfu 300: —
2048. »Kinesgossarnas vänner i Kungsholms folkskola, till gosskolorna i Kina 14: 22
2051. Sjötorps Ungd. förening, till någon fattig skolgosses underh. i gosskolan i Juicheng 25: —
2063. J. N., Kramfors, »till julglädje bland barn» 2: 50
2064. Sparb. medel från söndagsskolbarn i Krontorp till hjälp för en skolgosses underh. i Honanfu 6: —
2073. Gm E. J., Bankeryd, till H. Linder, för inköp av en häst 75: —
2085. »Matilda», till barnh. i Sinan, gm H. I., Älgarås 15: —
2086. »Ps. 100, till direkt missionsarbete» 15: —
2088. K. G. M., Äppelviken, för skolgossar i Sinan 100: —

Kr. 2,432: 17

S. M. K:s pensionsfond.

1878. K. N., Jönköping 100: —
1884. A. H., Fjärdhundra 100: —
1936. J. M., Jönköping, gm E. J. 200: —
1937. N. O., Huskvarna, gm d:o 15: —
1938. »Olika givare», gm d:o 45: 97
1947. K. F. U. K., Kristianstad 66: 30
1997. Ps. 95: 7, till pensionsfonden 300: —

Kr. 827: 27

Allmänna missionsmedel	*18,193: 68*
Särskilda ändamål	*2,432: 17*
S. M. K:s pensionsfond	*827: 27*
Summa under Dec. månad 1922.	*Kr. 21,453: 12*

Med varmt tack till varje givare!

»Herren är god mot alla — — —. Alla dina verk, Herre, skola tacka dig — — —.» Ps. 145: 9, 10.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **Riks 44 59. Allm. 224 73.**

INNEHÅLL:

Dagar komma, dagar gå. — Nu- och nognådens liv och fem onda liv. — Vid årsskiftet. — Hjalmar Andersson. — Från redaktion och expedition. — Brevavdelningen. — Tacksägelse- och böneämnen. — Redovisning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1923.

Nr 2. ÅRG. 28. 20 JANUARI 1923. PREN.-PRIS 2: 25.

REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.

Väganläggning i s. Shansi under ledning av missionärer vid förra hungernödstiden.

Jesus — den Eneste.

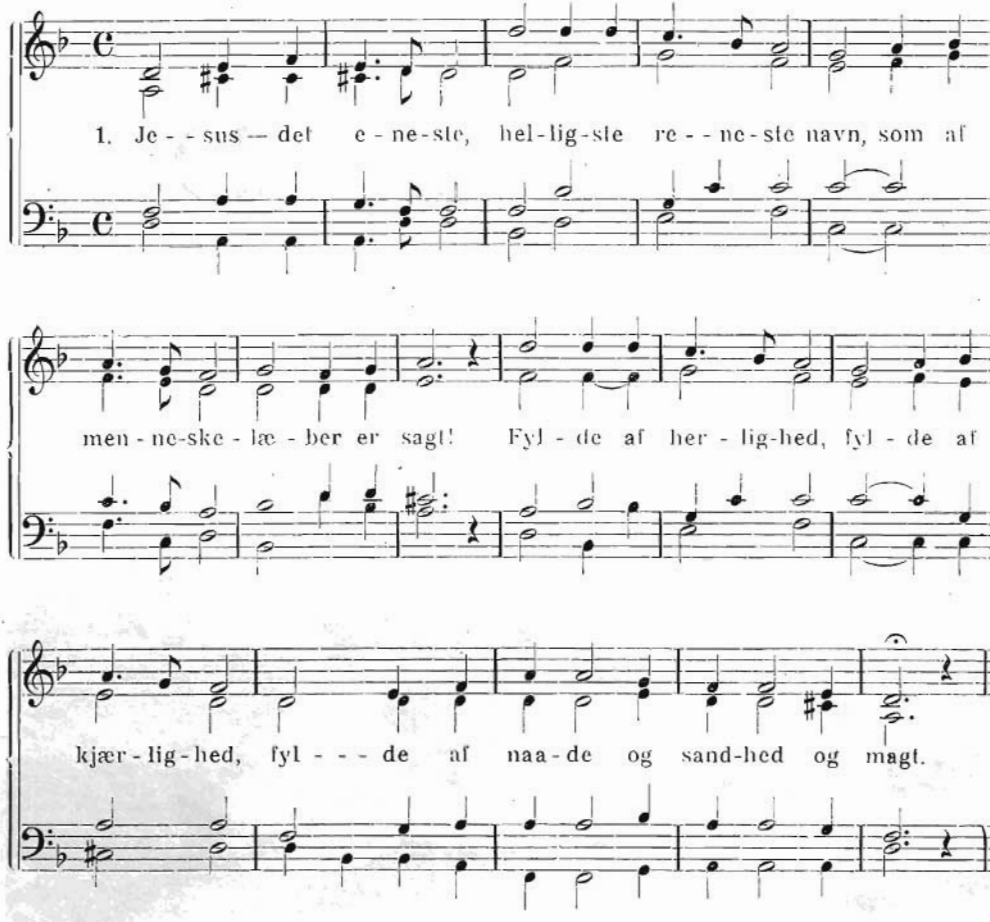

2. Modgangen möder mig —
Aldrig du stöder mig
Bort fra din hellige, mægtige favn.
Mennesker glemmer mig,
Herre, du gemmer mig
Fast ved ditt hjerte og nævner mit navn.

3. Herre, du höre mig,
Herre, du före mig
Hvordan og hvorhen det tjener mig bedst!
Giv mig att böje mig,
Lær mig att föje mig
Efter din vilje mens her jeg er gjest!

4. Du er den eneste,
Helligste, reneste,
Giv mig ditt rene og hellige sind!
Frels mig af snarerne,
Fri mig af farerne,
Tag mig tillsidst i din herlighed ind!

(Ur »Missionssangbog«.)

GUDS FOLKS VANDRING.

Av Erik Folke.

XI.

Tron prövad i strid (2 Mos. 17).

Vi hava sett, huru Herren under Israels barns vandring upprepade gånger satte deras tro på prov. Genom dessa trosprov ville han förbereda dem för den stora dag, då de vid Guds berg skulle få sin invigning som Guds egendomsfolk.

Nu hade de kommit fram till Refidim blott en dagsresa ifrån den plats där de skulle möta sin Gud. Men här utsattes de helt oförberett för ett försåtligt anfall av amalekiterna.

Amalekiterna voro Israels stamfränder. De härstammade nämligen från Esau. Besjälade av samma sinne som sin stamfader, ställde de sig emellertid fientliga mot Israel såsom löftenas bärare. Så långt ifrån att låta sig påverkas av ryktet om vad Israels Gud gjort för sitt folk, då han med stora under och tecken förlossade dem ur träldomslandet och räddade dem ur Faraos hand vid Röda havet, läto de här bruka sig av Satan att med list och våld söka stäcka hela Guds frälsningsplan. Amalek står därför under alla tider som representant för den mot Guds rike fientliga världsmakt, som skall få sin fulla utgestaltning i Antikrist och hans rike. Detta är innebörden i Bileams profetia, där det heter: »Och han fick se Amalek; då hov han upp sin röst och kvad: 'En förstling bland folken är Amalek, men på sistone hemfaller han åt undergång.'»

Den strid, som utkämpades vid Refidim, har därför kommit att få den allra största betydelse i Guds rikes historia, och allt som tilldrager sig i denna strid har mycket att lära oss, som äro kallade att kämpa mot vår tids Amalek.

1. Vi märka då först att anfallet skedde strax efter sedan Israel hade fått en särskild välsignelse av Gud. De hade nyss druckit av de rika flöden, som vällde fram ur den slagna klippan. Vidare skedde det strax innan folket skulle få en ännu rikare välsignelse, då de vid Sinai berg skulle få se sin Gud och mottaga hans lag. Och vi veta, att fienden alltid följer samma plan, då han vill tillfoga Guds folk skada. Särskild verksamhet kräves därför under sådana tider som dessa.

2. Vi märka också att fienden kastade sig över efterfruppen, över de trötta och svaga (5 Mos. 25:18). Där kunde han lättast nå sitt syfte. Då han där ställt till cordning, skulle han sedan lätt åstadkomma förvirring i hela folket och sålunda göra en ände på det. Det är våra svaga sidor, som fienden gör till föremål för sina anfall, och det är ibland de svaga medlemmarna i vara församlingar, han tillställer förödelse för att därmed komma hela församlingen till livs.

3. Guds folks anförare och medla-

re Moses var emellertid vaksam. Han mötte fienden med kraft. Först gav han Josua befallning att kalla dugliga

stridsmän under vapen, sedan steg han själv upp på en klippa, där han var synlig för alla, och han höjde där banéret, löftesstaven, upp mot himmelen. Denna handling hade en flerfaldig innebörd. Den var först ett insegel på att bönen var i verksamhet, vidare var själva staven en påminnelse om alla Herrens under i Egypten och vidare under hela vandringen. Den var också ett banér, omkring vilket männen i stridens hetta kunde fylka sig.

4. Såväl Moses som Josua äro här förebilder till vår höfding Jesus Kristus. Det är för oss han intagit platsen däruppe på Fadrens högra hand. Det är där han såsom vår medlare, vår försvarare gör sin bön gällande till vår förmån. Och på samma gång är han härnere vår Josua, den som för oss an i striden. Och vi få ha honom till vårt banér. Med blicken fäst på honom skola vi få kraft att härda ut.

5. Vår Josua kallar också stridsmän i den allvarliga kampen. Må han blott finna sådana redo på stridens dag, redo att giva sina liv för sin konung. En bild av en sådan skara som villigt fylkar sig omkring sin anförare ha vi i den 110 psalmen. Och den stridsrustningen de måste vara ikladda är beskriven i Efeserbrevets 6 kap.

6. Segern är tillförsäkrad oss endast och allenast därigenom att vår Frälsare ej tröttnar i sin förbön. Till vår uppmuntran heter det därför i Ebr. 7 kap.: »Han förbliver till evig tid. Därför kan han ock till fullo frälsa dem som genom honom komma till Gud, ty han lever alltid för att mana gott för dem.»

7. Betydelsen av den strid, Israel utkämpade vid Refidim, framgår av Herrens befallning till Mose. »Teckna upp detta till en äminnelse i en bok och inprägla det hos Josua, ty jag skall så i grund utplåna minnet av Amalek att det icke mer skall finnas under himmelen.» Inför detta stora löftesord kunde Mose bygga sitt altare och giva det namnet Herren mitt banér. Och han kunde tillfoga detta slutord: »Ja, jag lyfter min hand upp mot Herrens tron och betygar, att Herren skall strida mot Amalek från släkte till släkte.»

Detta sista uttalande har tolkats på olika sätt. Somliga översätta så: »Eftersom man har upplyftat hand emot Herrens tron, skall strid föras emot Amalek från släkte till släkte.» Andra fatta det sålunda: »En hand är utsträckt från tronen — Herrens hand — och han har svurit att föra krig mot Amalek från släkte till släkte.

Med blicken fäst på detta Herrens stora under och frälsaregärning kunna även vi under vår Josuas ledning fatta mod i var strid, gå fram i vår segerrike Frälsares fotspår, under hans banér uppresa vårt altare och vänta med glädjefyllt hopp den dag, da fullkomlig seger är vunnen.

———

Evangelium om den korsfäste verkar icke hos människan en delvis och småningom skeende förbättring. Det lägger icke dygd till dygd, tills hon slutligen vunnit fullkomlighet, utan det ingjuter i hennes hjärta en alldeles ny livsprincip, en ny kraft — kärleken till Gud. Den förmår oss att giva Gud vårt hjärta och vår vilja.

Alexander Vinet.

Från redaktion och expedition.

Svenska Skolan i Kina.

Telegrafiskt meddelande har nu ingått, att *Svenska Skolan* kunnat återvända till Kikungshan och återupptaga läsningen. Vi hänvisa f. ö. till Morris Berglings brev i detta nummer.

Förhållandena i Kina

äro alltjämt mycket oroliga. I brev daterat den 31 sistl. nov. skriver missionär *Engbäck* från *Honanfu:* »Hittintills ha vi varit någorlunda trygga här i Honanfu, men nu synes oroligheterna koncentrera sig här omkring. Alla missionärerna i Augustanamissionen ha lämnat Honanfu, likasa en del utländska järnvägstjänstemän. Själva sta vi avvaktande och äro beredda på en ev. flykt. Vi äro dock trygga under allt i Guds hand.»

Uppmuntringar.

En särskild orsak till tacksamhet och glädje är, att Guds rike ändock mitt i all denna oro går framåt. Missionär Engbäck skriver även: »Vi ha nyligen fått hålla ett av Gud rikt välsignat stormöte här i *Honanfu.* 32 personer döptes. Vi ha också för första gången fått hålla stormöte på vår utstation *Songhsien,* där 41 personer genom dopet upptogos i församlingen. Kineserna fingo själva sköta om detta stormöte, enär det var alldeles omöjligt för oss utlänningar att komma dit på grund av rövarnas framfart. Vara evangelister kommo hem mycket uppmuntrade därifrån och berättade om vilka under Gud gör där.»

Missionsmöten och offerdagar.

Även i hemlandet ha vi fått rika uppmuntringar under årets första dagar. Vid sparbössetömningen i Stockholm Trettondedagen, då missionens ordförande och föreståndare medverkade, inkommo kr. 1,009: 41, vid Kinesernas vänners försäljning i Värnamo den 5 jan., varvid missionär Carlén medverkade, inkommo omkring 1,000 kr., och vid Kinesernas vänners offerdag i Jönköping, där missionär och fru Aug. Berg medverkade, inkommo — kr., samt vid sparbössetömningen i Tranås söndagen den 7 jan., dit sekreteraren hade kallats att medverka med predikan och missionsföredrag, inkommo 927 kr. Det är med innerlig tacksamhet till Herren, vi se denna offervillighet ibland hans folk även under denna svåra tid. Missionens behov äro ock skriande stora, men Herren, som känner dem alla, är ock rik nog över alla och är mäktig att fylla dem.

I missionsvännernas förböner

bedja vi att särskilt få innesluta några av de missionärer, som äro särskilt klena och nedbrutna. *Richard Andersons* hälsotillstånd är alltjämt långt ifrån tillfredsställande, och endast genom Guds särskilda ingripande torde det bliva möjligt för honom att kunna kvarstanna på fältet. Fröken *Emma Andersson* är ej heller stark, och fröken *Maria Hultkrantz,* som nu vistas i sitt hem i Björnö, Häljebol, var vid återkomsten till hemlandet ytterligt nedbruten och svag. Även andra av våra hemmavarande missionärer äro klena och i behov av missionsvännernas förböner. Fru *Tjäder* och fröken *Agnes Forssberg* äro långt ifrån starka, och fru *Augusta Berg* skall, om allt går som tänkt, inom de närmaste dagarna undergå en lindrigare operation. Vi innesluta alla dessa våra syskon på ett särskilt sätt i missionsvännernas hågkomst.

"Jesus den eneste."

Enär många vänner frågat efter denna sång införa vi den åter. Må den sköna sången få bli till välsignelse för många.

Tacksägelse- och böneämnen.

Att Svenska Skolan skyddats från alla faror och kunnat återupptaga sin verksamhet, s. 21, 22.

Oroligheterna i Kina, s. 21, 22.

Framgångarna på fältet, de nydöpta i Honanfudistriktet, s. 21.

Offervilligheten i hemlandet, s. 21.

De missionärer, som äro klena, s. 21.

BREVAVDELNINGEN

Från Svenska skolan.

Följande intressanta skildring av den Svenska Skolans flykt från Kikungshan till Hankow har av t. f. läraren därstädes, missionär *Morris Bergling*, tillställts oss.

Som genom telegram meddelats måste vi söndagen den 12 november lämna Kikung. Vi hade visserligen förut hört, att rövare sökt bemäktiga sig järnvägen. Men då de ej tycktes vara lyckosamma vid detta försök, ansågs faran ej överhängande för Kikung. Natten till den 12 november förspordes, att en annan rövarskara närmade sig från öster. De besatte en plats omkr. 40 km. från Kikung. Att de planerade ett anfall på Kikung följande natt den 13 november visste vi ej då. När vi vaknade söndagen den 12 november voro amerikanarna, hela skolan, redan på väg till Sintien. — Under dagen anlände flyktande kineser från öster i skaror på 10—20 stycken. Söndagen blev helt naturligt ingen vilodag. Vid 7-tiden på e. m. var ungdomsskaran på marsch utför berget. Det var beckmörkt. Men vi kommo lyckligt till stationen, där en personvagn ställts till vårt förfogande. Elvatåget, som vi väntade, infann sig först kl. 8 måndags morgon. Vi försökte vila oss i vagnen bäst vi kunde.

Vi äro Gud verkligen tacksamma, att vi sluppo undan. Det tilltänkta överfallet söndags kväll uppsköts, då general Chin tillfälligt kommit dit. (General Chin har befälet över trupperna i södra Honan.) Alla de 16 svenska barnen nådde lyckligt Hankow måndag e. m. Vi äldre voro också alla med.

I Hankow fingo de med C. I. M. associerade stanna här på C. I. M:s hem. De övriga togos till Wuchang och sändes sedan hem, de allra flesta. Blott klass 7 fortgår. Vi vänta i dag missionär Beinhoff ned för att hjälpa oss med bostadsfrågan. Men det är osäkert att tågen komma från norr om Kioshan, där rövarna söka få sin operationsbasis.

I förrgår var ett stort anlagt protestmöte anordnat här i Hankow. Utlänningar av alla här representerade nationer togo del, plus kineser. Stämningen är starkt emot rövarregementet — även bland affärsmännen. Därtill har särskilt bidragit, att en liten femårs pojke tillfångatagits och bortförts utan att någon vet vart. Gossen var son till en missionär hos de amerikanska lutheranerna.

Även andra våldsdåd förövas. Européer föras fångna med rövarbanden. Missionsstationer och hela byar plundras och brännas utan beräkning. Miss Söderström, som kom flyende hit i förrgår, blev med sin mor placerad på en brinnande tomt. Och den enda väg, de kunde komma fram genom, fingo de ej ta, ty då skulle de skjutas ned. Gud räddade dem dock genom att elden upphörde. Senare skildes mor och dotter. Mrs Söderström m. fl. missionärer fördes i spetsen av rövarskaran, när regeringstrupperna anlände. Varje ögonblick fingo de vara beredda att skjutas ned. Endast röda standaret med

Vy av Kikungshan. Svenska skolan längst till höger.

deras namn angåvo för regeringstrupperna, att de funnos där.

Nu ha flera missionärer lyckats undfly. Mr och mrs Mason anlände i går efter en fem dagars flykt till fots. Andra äro ännu fångna, man vet ej var, och sväva i största livsfara. Wu-pei-fuh, har sitt huvudläger i Loshan, blott omkring 12 mil från rövarnästet. Det anses, att han med lätthet kunde stödja det hela, men att han driver något politiskt spel. Stämningen på protestmötet var skarpt emot honom. Däremot beklagades livligt general Feng's förflyttning till Peking. Han menas vara mannen, som ensam kan klara situationen.

Detta var litet om läget. Själv stannar jag med barnen, tills andra åtgärder kunna vidtagas för dem. Ligger i ett rum sammen med de sex pojkarna. Alla må gott. Elna Gunnardo och Elsa Engström be om hälsning!

*

Bland våldsmän — inför hungertid.

Ur tvenne brev från evangelisten *Yuan* och skolläraren *Chao* till missionär C. H. Tjäder meddelas följande. Evangelisten *Yuan* skriver:

»Den 26 juli kl. 4 på morgonen bröto sig mer än tio tusen upprorsmän in i staden Lingpao. Under striden dödades 150 personer. Därpå stormade man fängelset, varvid 800 fångar släpples fria. Dessa förenade sig omedelbart med rövarna, som fortsatte att döda människor och bränna husen. Hela den stora och rika köpingen Küe-long (20 km. söder om Lingpao) brändes till grunden. Härifrån medförde rövarna mer än 300 unga kvinnor... Mandarinen i Ling-pao och de två rikaste familjerna därstädes, Su och Uang, flydde över Gula floden till Mei-ti i Shansi.

Även staden Shanchow blev plundrad, och evangelisten Hsü blev illa slagen. Allt silver och opium togo rövarna med sig in bland de höga bergen. Under denna nöd ha även många människor hoppat i floden och dränkt sig.

Bland de många, som mistat livet, fanns även troende. Var god bed för deras efterlevande...

Stora vägen längs hela norra Honan är platt öde. Ingen törs färdas där fram. Genom Guds stora nåd ha rövarna ej lyckats komma över floden till Shansi...»

Skolläraren *Chao* skriver:

»Hela provinsen Shansi, som under år som flytt lidit av nödår, har nu åter fått hungersnöden tillbaka. Intill nu har intet regn fallit och vetet har ej kunnat sås. Vid veteskörden sistl. juni (då man skördade det som såddes i okt. 1921) blev det endast halv skörd. Och av innevarande års höstskörd (som vanligen sås i juni och skördas i sept. såsom hirs, majs, flera slag av bönor etc.) har ej blivit ett korn. Spannmålspriserna äro f. n. synnerligen höga. Vetet kostar f. n. $ 8.50 pr tunna. Ack och ve en sådan tid! Guds nya straffdom är i annalkande. Bedjen att Gud ger nåd och avvänder denna olycka.»

*

Hemlig förföljelse.

Missionär *C. Blom* meddelar:

De kristna på landsbygden förtryckas ej sällan i hemlighet av de lokala myndigheterna. Så ha t. ex. i en by alla husägare av byfogden förständigats att ej hyra ut lägenheter åt andra än sådana som betala tempelskatten, ty den fördelas på husen i byn, och om någon ej betalar, så kommer det att fattas. Denna form av förföljelse är mycket svår att skydda dem emot. En av eleverna i Yüncheng seminariums övningsskola bad om tillstånd att gå hem på några dagar. Vi fingo sedan höra att han såsom den läskunnige i familjen skulle göra upp om skadeersättning för bortrövandet av hans moster! Hon var en barnlös änka, och hennes mans brorson hade i tysthet sålt henne till en man i en grannby. Mitt i natten kommo några män till hennes hem, togo henne avklädd som hon var, lindade in henne i sängkläderna och lade henne på vagnen samt förde henne till hennes nye ägares hem, där bröllop firades dagen därpå. Hennes släktingar, som äro forskare, vågade ej gå till rätta, ty de äro för fattiga att bekosta en rättegång, men

förbättrades, men det blev ej fråga om att sända henne åter till de sina. Vid frågan om hur det var med henne efter uppgörelsen svarade den unge mannen från vår skola: »Hon gråter». En troende änka i Chiechow håller på att av sin svåger berövas sitt livsuppehälle, trots hon skulle vara förmögen. Han vill tvinga henne att flytta ihop med honom, ty han är ogift. Änkor tarva försvarare. Levnadsomkostnaderna äro högre nu än under hungersnöden i fjol, varför den infödda församlingens bidrag till verksamheten förminskas, och i stället understöd i olika former kommer att behövas. Bed för arbetet.

Missionstidningen

SINIMS LAND,

28:de årgången.

organ för Svenska Missionen i Kina, redigerad av *Nath. Högman* under medverkan av *Erik Folke* m. fl., utkommer med 18 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, samt missionsnotiser från när och fjärran.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90, 1 månad kr. 0: 65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 3: 25 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 5-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

När mindre än 5 ex. tagas bör prenumeration ske på posten.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.

Redaktionen.

Från när och fjärran.

Av den nyligen i Svensk Missionstidskrift publicerade statistiken över svensk mission 1921 framgår, att även detta år företett en avsevärd utveckling. Antalet *missionärer* utgör nu 619 (förra året 588), därav 233 män och 209 ogifta kvinnor.

De *infödda missionsarbetarna* (präster, evangelister, lärare, bibelkvinnor) uppgå till 2.542 mot 2,401 — en särdeles betydande ökning alltså.

De *nattvardsberättigade* församlingsmedlemmarna ha ökats från 31,473 till 36,010. Av ökningen kommer ungefär 3,000 på Svenska Missionsförbundets fält, omkring 500 på kyrkans, något över 200 på Svenska Missionens i Kina och några 200 på baptisternas fält.

De *döpta* församlingsmedlemmarna utgöra 57.220 (mot 51.775 f. å.) därav 31,637 på svenska kyrkans och 11,028 på Missionsförbundets fält.

Vardagsskolorna utgöra sammanlagt 1,113 (ökning 35), med 35,670 elever (ökning 1,478). Av skolorna höra ungefär två femtedelar och av eleverna mer än hälften till sv. kyrkans mission.

Sjukvårdsarbetet omfattar 18 sjukhus, 48 kliniker, 4 opieasyler med sammanlagt omkring 90,000 patienter.

De i statistiken upptagna missionernas sammanlagda *inkomster* i hemlandet uppgingo under 1921 till 4,803,927 kr. och *utgifterna* till 4,564,883 kr.

Här meddelade statistik upptager emellertid ej alla svenska missioner, utan endast dem som anslutit sig till Svenska Missionsrådet. Utanför stå ännu alltjämt Bibeltrogna vänner, Fribaptisterna och Pingstvännerna ävensom Frälsningsarmén. I den nyutgivna, av doc. Lindeberg redigerade, förträffliga handboken »De svenska missionerna» äro de emellertid upptagna. Enligt där meddelade uppgifter skulle dessa organisationers sammanlagda missionärskår uppgå till omkr. 160. I fråga om övriga i ovanstående statistik upptagna punkter äro uppgifterna från dessa fristående organisationer i sagda bok mindre fullständiga. Antalet hednakristna på dessa fält synes dock vara ringa, med undantag för fribaptisternas i Sydafrika, som uppges ha omkr. 1,600 församlingsmedlemmar.

(Ur Sv. Kyrkans Missionstidn.)

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **Riks 44 59. Allm. 224 73.**

INNEHÅLL:

Ill. — »Jesus — den Eneste». — Guds folks vandring. XI. — Från redaktion och expedition. — Brevavdelningen. — Från när och fjärran.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1923.